

[Jane Oksen]

en pæn måde skal til at forlænge de mere eller mindre kunstigt skabte arbejdsløshedssituationer.

Det må være sådan, at hvis man vælger et par år at få uddannelsesydelser eller iværksætterydelse, så har man truffet et frivilligt valg og bruger for så vidt tiden fornuftigt, mere fornuftigt end ved at være ledig.

Men det er også et frit valg, om man vil have børn eller ej og dermed barselorlov, hvis man er gravid. Jeg mener, man er lidt ansvarsløs, hvis man vil kalde det sådan, hvis man ikke kan vente et par år med at få børn i stedet for at skulle have børn samtidig med en kortere uddannelse, som iværksætterydelse og uddannelseshjælp jo er baseret på, en uddannelse på et par år og en iværksætterydelse over lidt flere år. Så må man vente de år med at få børn.

Denne ordning opfatter jeg i hvert tilfælde som en udvidelse, dvs. at man faktisk kan forlænge denne ordning. Det kan ikke være rimeligt, at man får børn, mens man er under en så kortvarig uddannelse, som det offentlige betaler med fuld understøttelse, et beløb, der er langt større end den uddannelsesstøtte, en ung får. Så vil man nok sige: Jamen man kan selv vælge at få børn.

Men hvad nu, hvis man bliver syg? Jeg mener, at enkelte sygedage ikke betyder noget stort afbræk, men ved længerevarende sygdom kan man lige så godt opgive en 2-årig uddannelse. Er man væk i flere måneder, har man forspildt sit uddannelsesforløb. Så vil man ikke kunne nå at gennemføre en skoleuddannelse og tage en eksamen. Altså har man udnyttet en ordning, uden at samfundet egentlig får spor til gengæld. Man får faktisk kun beskæftiget det menneske i nogle måneder, og så kan de være syge eller være i barselorlov resten af tiden. Hvad kommer der så ud af de gode intentioner bag uddannelsesydelserne? Intet.

Derfor mener jeg ikke, at man bør tænke på at udvide denne uddannelsesydelserperiode eller iværksætterperiode, for det er jo reelt det, der er hensigten. Derfor vil vi i Fremskridtspartiet gå imod denne udvidelse.

Merethe Due Jensen (KRF):

Intentionerne bag dette forslag er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse positive. Alle, der modtager uddannelses- eller iværksætterydelse, skal naturligvis være ligestillede.

Problemet løses nu, som socialministeren i sin tale lovede det, ved at foretage sådanne ændringer i bekendtgørelserne om dagpengegivende indtægter og om uddannelsesydelser, at disse ydelser i fremtiden kan betragtes som dagpengegivende indtægter på lige fod med dagpenge fra en arbejdsløhedskasse. Kristeligt Folkeparti ser derfor ikke nogen grund til at stemme for det stillede forslag.

Ann-Carina Ingemann (FK):

At være under uddannelse kan i sig selv være hårdt, og glæden bliver ikke større, når man samtidig sidder i en spændt økonomisk situation. At være iværksætter efter loven om arbejdstilbud til ledige kan også være en fortvivlet situation, fordi man kan føle, at man ikke bliver brugt til noget videre meningsfyldt, fordi ens arbejdsplads er kunstigt oprettet.

Men begge tilbud, som gives til unge mennesker, er lige vigtige, fordi de hver for sig giver de unge troen på, at de stadig er nyttige, og at samfundet har brug for dem. Har man ikke den viden om sit eget værd, er der ikke langt til at falde hen i ligegyldighed og håbløshed.

Alle taler i dag om, hvor vigtigt det er, at vi på en eller anden måde får vores unge mennesker uddannet enten bogligt eller praktisk. Ja, man går endda så langt som at sige, at uddannelse og viden er vigtig for vores betalingsbalance. Det vil sige, at man faktisk i nogle situationer behandler de unge kvinder som voksne, selvstændige mennesker. Men hvorfor giver man så ikke disse kvinder lov til at bestemme over sig selv? Hvorfor tager man indirekte deres selvbestemmelse fra dem?

Det er det, man gør bl.a. i den situation, hvor kvinder ikke er dagpengeberettigede, når de er under uddannelse. Man tvinger dem til at udrette de ønsker om at få børn, de eventuelt måtte have, fordi der ikke er noget økonomisk grundlag for at handle frit. Det kan man da ikke kalde demokrati.

Når vi nu er inde på at tale om barselorlov, undrer det mig faktisk, at der ikke er nævnt et ord om mændene. De skal vel have de samme muligheder som kvinderne?

I det hele taget synes jeg, at hele lovgivningen på dette område er utrolig fattig og indskrænket. Fælles Kurs så hellere, at det enkelte forældrepar selv rådede og bestemte, hvordan fordelingen skulle være. Vi så også gerne, at